

WYROR

číslo 5/2016

Naše cesty

zážitky z prázdnin
aktuality

recenze na filmy
recepty

úvod

Dobrá, možná a jak pro koho, zpráva. Jsme zpět a vy máte tu nesmírnou čest, po již jistě nekonečném čekání, číst nové číslo časopisu Terror. Tentokrát na téma "naše cesty". V tomto čísle se dozvíte o tom, jak jsme trávili své prázdniny, jaká přání či sny se nám splnily, ale i spoustu novinek z oblasti filmů, her nebo vaření.

Přeji vám hodně úspěchu při čtení časopisu, pročíst se jím celým může být někdy opravdu heroickým výkonem.

Petra Malinská

šéfredaktorka:
redaktoři:

autoři:
korektura:
grafika:

Petra Malinská
Almaz Struhár, Anežka Doktorová,
Dan Čermák, Zuzka Svárovská
třída sexta
Petr Štikar
Petra Malinská

Aktuality:

Pozvánka na Magnetic 2016

Letos se již po desáté bude konat největší halová akce EDM v ČR a na Slovensku. Festival Magnetic se uskuteční 16. prosince v Praze na výstavišti v Letňanech. DJs: R3hab, Yellow Claw, Chocolate Puma, Jay Hardway, John Culter, Merk & Kremont, MOKSI, TJR... další budou oznámeni.

Já se letos na Magnetic vydávám poprvé, ale jelikož ze všech stran slyším, že je to akce úžasná, moc se tam těším! Hlavně na atmosféru, o kterou se zaslouží jak moji oblíbení DJs, tak moji nejbližší. Sbal kámoše a přijed' taky! :)

Kateřina Kallasová

zdroj obrázku:

<http://www.magneticfestival.com/>

Naše cesty:

MĚSÍC PLNÝ NEPŘÍJEMNÉHO FORMOVÁNÍ BŘICHA

Každý rád tráví čas o prázdninách tak, aby si odpočinul, nabral nové síly a hlavně nebyl v napětí a tlaku, se kterým se ve škole neustále setkáváme. Já jsem se rozhodl udělat pravý opak. Důvodem byla hlavně moje obezita, se kterou jsem chtěl začít něco dělat. Proto jsem se rozhodl přihlásit na čtyři týdny do Státních léčebných lázní v Bludově, kde se specializují právě na léčbu obezity.

Lázně jsou samy o sobě relaxačním místem. Ale poté, co jsem ty čtyři týdny v lázních prožil, bych definoval relaxaci na „pro dospělé“. Jako dítě (aspoň mě tak brali v mých šestnácti letech) jsem byl neustále v dohledu zdravotní sestry. Co to pro mě znamenalo? Jednoduše jsem měl omezený pohyb, musel jsem dodržovat přesný režim a účastnit se všech povinných procedur. Ty mně ani nějak neznepříjemňovaly pobyt. Ale stále je zde prvek nedostatku svobody, který jsem pociťoval velmi často.

V lázních jsem se cítil už skoro jako na vojenském cvičení. Budíček byl přesně v určitou dobu, snídaně, oběd, večeře a svačiny také. Omezení kontaktu s opačným pohlavím bylo samozřejmostí. Setkávali jsme se pouze dvakrát týdně na diskotékách, a opět za dozoru našich sestřiček. Je poté jasné, že se cítíte být neustále monitorován.

Musím ale dodat, že je stále lepší být neustále pod kontrolou, než nebýt. Lázně Bludov totiž konkurují podobnému principu léčby v Poděbradských lázních. Tam je sice svoboda pohybu, ale právě díky té svobodě mají pacienti přístup do obchodů s potravinami. Takže právě ti se špatnou vůlí nedokážou splnit plán léčení.

Proto jsou Bludovské lázně přeci jen víc na úrovni ve výsledcích hubnoucí kůry. V lázních se málokdy nepovede zhubnout požadovaných 8 procent své váhy.

Tento článek je hlavně moje stručné vyprávění o pocitech. Ale můžete se těšit na další číslo, kde bych popsal samotný princip pobytu v lázních na této hubnoucí kůře. Těšte se!

Jirovský Jonáš

Nejlepší prázdniny

Letošní prázdniny jsem si opravdu moc užila. Každým rokem jsem se o prázdninách hlavně nudila a neměla co dělat, letos tomu ale bylo jinak. Neměla jsem ani jeden den volný.

Celé prázdniny začaly tím, že jsem jela do Perálce. V Perálci trávím hodně času i ve školním roce, o prázdninách jsem tam ale měla brigádu. Hlíkala jsem šesti rodinám malé děti. Hned druhý týden prázdnin jsem trávila se skvělou partou lidí. Jezdili jsme spolu na nákupy, stanovali jsme a užili jsme si spoustu legrace. Když jsme se rozloučili a každý jsme jeli domů, tak mě čekaly prázdniny u tety v Doksech. Byla jsem tam poprvé v životě. Je to skvělé město. U Máchova jezera je krásně. S tetou jsme jezdily na výlety - do Prahy, na Bezděz a Houku – opravdu jsem si to tam užila. Když jsem přijela domů od tety, tak jsem jela s kamarádkou (Bárou) sjíždět Vltavu na raftech. Jelo nás hodně, myslím, že třicet čtyři lidí. To byl také skvělý zážitek. Seznámila jsem se tam se super lidmi. Vltavu jsme sjížděli týden, pak nás čekal návrat domů. Poté jsem hned jela ke kamarádce Barče, se kterou jsem strávila z celých prázdnin minimálně tři týdny. S Barčou jsme chodily hodně na zábavy, kde hrálo Quattro, protože známe všechny lidi ze skupiny a zpívá tam naše kamarádka Monča. S rodinou jsem strávila asi týden, jezdili jsme všichni na výlety a užívali si ty vzácné okamžiky, které jsme trávili spolu. Taťka pracuje v Německu, tak se nám to moc často nepoštěstí.

Myslím si, že tyhle prázdniny jsem si užila opravdu naplno. Mám spoustu nových přátel a úžasnou rodinu. Vím, že se můžu na všechny obrátit, kdybych cokoliv potřebovala...

Tereza Oplíštilová

Moje prázdniny ve Wroclavi

Jelikož už od druhé třídy základní školy chodím na skauta, mám za sebou už spoustu zážitků - od prvního rozbitého kolena přes lezení po skalách až po létání na lanovce nad lomem. Letošní prázdniny jsem ale podnikla něco zcela jiného. Rozhodla jsem se, že pojedu na sraz skautů a skautek z celé střední Evropy. A to do polské Wroclavi.

Původně jsme měly jet s kamarádkou, ale jelikož měla nakonec ve stejném termínu jiné plány, jela jsem sama. Tedy vlastně ne úplně sama. Na jamboree se jezdí po deseti lidech ve skupinách, kterým se říká patroly. (Nakonec nás tam bylo 1800) Kamarád z Prahy, také skaut, mi nabídl jedno volné místo a já po něm bez váhání skočila. Když jsem v den odjezdu dorazila na nádraží, měla jsem trochu trému. Zнала jsem tam jednoho jediného človíčka, kolem kterého se nacházelo dalších 18 lidí – jeli jsme dvě spojené patroly. A s touhle skupinou lidí jsem měla strávit asi 6 h v jednom vlaku a dalších 11 dní v kuse.

Cesta do Polska utíkala, i když bavit s ostatníma jsem se začala až u polských hranic. Tam už to začínalo vážnout. Bylo horko a všude přelidněno, neustále jsme přestupovali z autobusu do vlaku a z vlaku znovu do autobusu s těžkými náklady na našich zádech. Smáli jsme se polským drahám, i když možná jsme neměli tolik proč. Ty české nejsou o moc lepší.

Do Wroclavi a areálu středoevropského jamboree jsme nakonec dorazili, zpocení až za ušima, ale s vítěznou náladou.

Areál byl opravdu obrovský, rozdělený podle barev do menších skupin – subcampů. V jednom subcampu se spolu nacházelo asi 5-6 patrol, to přesně nevím, většinou každá z jiné země. V našem subcampu byli s námi Slováci, Maďaři, Poláci, Egypťané a Španělé. Dlouho nám trvalo, než jsme se dostali k jídelnímu stanu, na backstage nebo do sprch a k umývárnam.

Večer jsme měli dostat naše první jídlo – supper. Vchod do jídelního stanu byl rozdělen na „všežravce“, vegetariány, vegany a halal, aby každý mohl jíst podle svých představ. Kromě toho, že ze začátku do všeho přidávali kopr, dostávali jsme malé svačiny a jinak byli bez oběda a v jídelně téměř nebyla voda, bylo jídlo ve finále fajn, i když jsme se všichni těšili domů na vaření od maminek.

Prvním našim programem byl open ceremony, tedy otevírací ceremoniál. Všichni jsme se oblékli do krojů, pozvedli vlajku naší země a vydali jsme se do průvodu. Hrála hudba a každá země se snažila upozornit ostatní, že tu je. Čechů nás bylo nakonec nejvíc -300, Egypťanů asi 250 a Poláků 150. Jinak přijeli skauti a skautky z 21 zemí.

Měli jsme spoustu zajímavých programů, jak v jednotlivých subcampech, tak promíchaně. Škoda byla, že jsme za celé jamboree potkali některé lidi jen jednou, jak nás tam bylo moc. Ale tím to bylo ještě zajímavější. Dalším našim programem byl off site trip, mohli jsme si vybrat, co podnikneme za dvoudenní výlet, soutěž talentů, festival barev, kdy jsme všichni skončili od barevného prachu a festival kultur, kde měla každá země připravené stánky s typickými dobrotami a aktivitami. Ochutnala jsem různé druhy halvy a sýrů, dala si anglický čaj o páté... Společný, daný program jsme měli většinou jen dopoledne a odpoledne jsme mohli dělat, co se nám zachtělo. V areálu byly vyvěšené hamaky, slack liny, horolezecká stěna, různé soutěže. Naše dvě patroly se ale odpoledne většinou vydaly poznávat krásy Wroclavi. A také se najíst do místního McDonaldu.

Kromě toho, že jsem poznala spoustu skvělých lidí a navázala nová přátelství, nasbírala jsem si hromadu zážitků a zkušeností, na které nikdy nezapomenu a které se mi budou vždy hodit do života.

Anežka Doktorová

Na týden architektem

Může se vám to zdát nemožné, ale opak je pravdou- i žák všeobecného gymnázia v druhém ročníku má možnost se na týden ocitnout mezi mozky přeplněnými věcmi o architektuře, buď se studenty vysokých škol, nebo dokonce lektory s mnoha zkušenostmi. A kde vlastně? No přece na Letní škole architektury, která se konala již pátým rokem s názvem OSTRAVA!!! Mezi Karolinou a Dolními Vítkovicemi. Jelikož vedoucími jsou moji dobří známí, měl jsem tu možnost jim pomáhat s organizací a přiučit se mnoho věcí ohledně architektury, skupinových projektů a práce s lidmi. Tento ročník, 2016, se konal v Ostravě a sešlo se něco kolem 25 studentů, asi 10 lektorů a přibližně 5 lidí mělo tu čest být součástí realizačního týmu.

Účastníci řešili problematiku oblasti od centra po obchodní dům Karolína a každý den se mnoho hodin namáhali, aby se dopídili k nějakému nápadu, jak tyto oblasti propojit, což vůbec nebyl lehký úkol. V průběhu školy nás navštívilo mnoho známých a důležitých osobností, jako například primátor města Ostravy Ing. Tomáš Macura, MBA nebo majitel celého areálu a generální ředitel firmy Vítkovice Holding, a.s. Ing. Jan Světlík. Oba si návrhy zhlédli a vyslechli a podpořili studenty, jak jen to šlo, aby se jejich oblíbené město opět o trochu zkrášlilo. Finální návrhy byly vystaveny na vernisáži na konci letní školy ve Velkém světě techniky v Ostravě a byly velmi zajímavé- byl zde například návrh proveditelný již za pár let nebo na druhé straně myšlenka létajícího města s předpovědí až několik set let dopředu.

Nejsem sice ani trochu zběhlý v architektuře a věcech kolem ní, ale letošní ročník se mi zdál velice povedený a myslím, že vedení města Ostravy se na tyto náměty studentů podívá zblízka a pokusí se najít řešení jak je případně vylepšit a zrealizovat. Nápady studentů jsou často zajímavé a fascinující, tak by se neměly ignorovat.

Petr Štikar

Z koncertu na festival

Moje prázdniny byly opravdu nevšední. Dalo by se říct, že byly plné úžasných zážitků a zkušeností – od nepočítatelného množství festivalů, koncertů a akcí, které jsem navštívila až po koncerty vlastní a hraní po hospodách, které se mi tak zalíbilo.

Všechno to začalo už den před vysvědčením na koncertě Dukly Vozovny ve Vysokém Mýtě, doteď je mi špatně jen z představy vstávání do školy po takové akci. A samozřejmě to pokračovalo hned o dva dny později na Yanderově, kde jsme pro změnu skákali v první řadě na Pavilon9 a následně i nejmenovaný člen naší výpravy usnul pod pódiem. Asi se mu to líbilo, jak jinak si totiž vysvětlit, že tam prospal i zbylé dny festivalu. Já dala přednost posteli, ale byla to tuším taky poslední akce, po které jsem v ní spala. Ale stálo to za to, mohla jsem zažít koncerty kapel, které jsem chtěla už dlouho slyšet a samozřejmě i těch, na které bych sama v žádném případě nešla.

Nejlepší ale bylo jít si prostě jen tak v pátek večer sednout do Sedmi a zahrát si. Není snad činnost, u které by si člověk lépe odpočinul. Zhruba takhle nějak totiž vypadaly celé moje prázdniny. Když opomenu pár pomalovaných zdí, byly to krásné dva měsíce prožité hudbou, při kterých jsem potkala spoustu nových lidí a hlavně lépe poznala ty, se kterými mám již nějakou dobu tu čest. A aby mi to teď nebylo líto, začala jsem ještě hrát na saxofon. Proč totiž nehrát na čtyři hudební nástroje?

Petra Malinská

Moje prázdniny a cestování

Na rozdíl od předchozích let jsem se o letošních letních prázdninách rozhodl cestovat co nejčastěji. Toto předsevzetí jsem ve skutečnost měnil především první měsíc prázdnin. V červenci jsem cestoval po festivalech, jako cestují mořské želvy oceánem, nebo Daniel Čermák bazénem. Řeč je však pouze o festivalech hudebních... o jiný druh festivalů jsem žádný zájem nejevil. Především pak šlo o rockovou hudbu. Svou návštěvou jsem poctil Kunětickou Horu, M-klub ve Vysokém Mýtě, hlinecký pivovar Rychtář, nebo pardubické Hobe. A jelikož je tématem tohoto čísla cestování, nemohu nezmínit také mé cesty za prací. Ty vedly do Pardubického Lanškrouna, Královéhradecké Dolní Skalné a Královéhradeckého Hradce Králové.

Srpen byl zcela jiný a to především v periodicitě mých cest. O to vzácnější mi však byly. Za zmínku stojí má srdceryvná osmihodinová cesta veřejnou dopravou přes celou Českou republiku až do Rozvadova, sedmihodinový bowling v Hlinsku následovaný nezapomenutelnou večeří, nebo krátká cesta do Litomyšle na místní motokárovou dráhu, na které jsem dával všem koňským silám obsaženým v motoru zapůjčeného vozidla co proto!

Na závěr tedy mohu napsat, že tyto prázdniny budou pro mě nezapomenutelné a spoustu zážitků s mými nejbližšími přáteli a rodinou si navždy uchovám ve svém srdci.

Almaz Struhár

Auto, trénink, turnaj

Moje prázdniny? To bylo vlastně nepřetržité cestování na golfové turnaje. Ze všech, kterých jsem se zúčastnila, bych chtěla zmínit ty nejprestižnější. Je to: Mistrovství České republiky dívek do 18 let a Extraliga (což je nejvyšší týmová soutěž v Česku). V obou případech jsem reprezentovala Golf club Kunětická hora.

Samotná příprava na turnaje byla velice náročná. Sestávala z tvrdých tréninků, mnohdy celodenních, což ve velikých vedrech, která panovala, bylo velice náročné. Tvrdý trénink přinesl své ovoce - na MČR do 18 let dívek, které se konalo v GC Prague na Zbraslavi jsme se umístily jako druhé, a to až po velkém boji v rozehrávce. Na relaxaci bylo poměrně málo času, protože jsme se přemísťovaly do golfového resortu Casa Serena poblíž Kutné Hory. Na tomto turnaji se nám příliš nedařilo, ale i přes neúspěch byl tento turnaj pro nás výjimečný. Hrály jsme na hřišti, které je v soukromém vlastnictví a zahrát si na něm můžete pouze na pozvání. Zážitek, který jsme si odtud byl odnesly velice příjemným zakončením prázdnin, a budeme na něj rády vzpomínat.

Debora Dopitová

foto: Ondřej Šofr

Tip na výlet: Ralsko

Ralsko je město na jihovýchodě okresu Česká Lípa, na území bývalého vojenského výcvikového prostoru Ralsko, opuštěného sovětskou armádou, v průměrné nadmořské výšce 331 metrů. Ralsko patří rozlohou 171 km² k obcím s největší rozlohou v Česku. Název je jménem dominantního kopce a hradu nacházejících se na jednom ze severních výběžků města.

Území Ralska se zajisté zalíbí všem věkovým kategoriím. Jedná se o chráněnou krajinnou oblast s člověkem nedotčenou přírodou. Kromě krásných lesů a zříceniny gotického hradu Ralsko se zde nachází zbytky středověkých sídel na vrcholech Děvína a Stohánku, Kuřivodský renesanční zámek a kostel sv. Havla.

Pro děti a milovníky vojenské tematiky se zde stále drží prázdná neobydlená sídliště a letiště, jehož součástí jsou vojenské hangáry, které se z větší části využívají jako sklady. Nyní letiště využívají sportovní piloti ultralehkých letounů. K jižní straně letiště pak přiléhá přírodní rezervace Hradčanské rybníky.

Anežka Doktorová

Moje prázdniny 2016

Moje prázdniny začaly skvěle. Společně s mými přáteli jsme se prvního července vydali do Pardubic na Beatdown Openair. Byla to akce plná hudby, skvělých DJs, tance a zábavy. Všichni jsme si to moc užili. Následujícího dne jsem jela na skautský tábor, na kterém jsem zůstala celý týden. Dělala jsem tam vedoucí, takže hry jsem si nezahrála, ale i tak to bylo fajn. Po táboře následoval týden strávený doma s přáteli. V neděli 17. července jsme s mamkou a bráchou vyrazili na chatu do Krkonoš, kam jezdíme každé léto. Tento týden jsme zde strávili s našimi kamarády z dětství a jejich maminkami, se kterými jsme si užili spoustu zábavy. Po cestě z chaty jsme se na tři dny zastavili u babičky v Jablonci nad Nisou. Přijel tam také její bratr, který bydlí v Americe.

Viděla jsem ho pouze jako malá, takže jsem si ho nepamatovala, a proto to byl pro mě opravdu skvělý výlet a zážitek. Po pobytu u babičky jsme na pár dní přijeli domů, vyprali věci, sbalili kufry a hurá za dědou. Navštívili jsme pražskou ZOO, koupaliště, udělali jsme si výlet na kole, hráli jsme karty a pomáhali dědovi na zahradě. Zbytek prázdnin pro mě byl hlavně pracovní. S tátou, bráchou a kamarádkou jsme totiž desátého srpna vyrazili do Jetřichovic v Českém Švýcarsku na dětský letní tábor. Byla jsem zde již po osmé, ale letos to bylo jiné. Zatímco brácha si užíval všechny hry, spaní ve stanu a vše, co k táboru patří, táta dělal táborového správce a já s kamarádkou jsme pracovaly v kuchyni. Ranní vstávání, každodenní mytí nádobí od rána do večera, žádný čas na kamarády a absolutní nedostatek spánku byl opravdu náročný, ale zvládly jsme to. Na první tři dny se navíc porouchala myčka, takže všechno nádobí po 200 lidech jsme musely umýt ručně. Po osmnácti dnech už jsem toho měla opravdu nad hlavu, takže jsem byla ráda, že jedu domů. Na druhou stranu se mi ale domů nechtělo, protože kromě práce mám na tomto táboře i spoustu skvělých přátel, které mám moc ráda.

A co bylo potom? Bohužel už byl konec prázdnin, takže jsem se musela chystat do školy. Letošní prázdniny pro mě ale byly asi ty nejlepší. Zažila jsem spoustu akcí s kamarády, ale i rodinou a to je pro mě to nejdůležitější.

Zuzana Svárovská

Splněný sen na Air festivalu 2016

Jako milovník EDM (Electronic dance music) mám jisté cíle týkající se právě tohoto žánru hudby. Myslím to tak, že se mi v hlavě (a brzy budou i na papíře) hromadí jména DJs, které chci vidět, slyšet, nasávat energii z jejich hudby, a to ne jen z přehrávače. Každý, kdo o EDM alespoň slyšel, bude následující jméno určitě znát. Martin Garrix. Dvacetiletý dj a producent, ve kterém se skrývá něco, díky čemu se tímto rokem dostává na první místo v žebříčku nejlepších dj světa. Už od osmé třídy jsem si moc přála jít na jeho show, a tento rok se mi k tomu naskytla příležitost...

12. - 13. srpna se v Hradci Králové konal Air festival EDM. Don Diablo, Martin Garrix, Quintino, D.O.D., Holl & Rush, Loopers a mnoho dalších. Akce prožita naplno se skvělými lidmi. Vrcholem celého festivalu bylo právě vystoupení Garrixe. Ještě teď mám husí kůži, když si pustím video z této show. 8000 lidí na jednom místě se stejnou myšlenkou – milujeme EDM, Martina Garrixe, a jsme tu pro to, abychom si jeho set maximálně užili! Vážně nezapomenutelné. Až se mě jednou někdo bude ptát na to, co zatím považuji za nejlepší zážitky v mém životě, jednoznačně si mimo jiné vzpomenu na Garrixův set na Air festivalu v Hradci o prázdninách 2016.

Chtěla bych poděkovat všem lidem, kteří si se mnou tuto akci užili. Jeden z největších cílů ze soudku EDM splněn. A to je teprve začátek!

Kateřina Kallasová

Letní škola mladých talentů

V září jsem si svoje prázdniny o týden prodloužila na Letní škole mladých talentů v Brně. Byl to seminář k Středoškolské odborné činnosti, kde jsem se dozvěděla spoustu přínosných informací. Například to, že má práce z minulého roku byla skoro celá po formální stránce špatně. Obsahem přednášek totiž bylo jak správně citovat, uvádět zdroje, psát a prezentovat odbornou práci.

Prezentovat svou práci jsem si dokonce vyzkoušela i formou posteru v angličtině, což jsem sice již dělala, ale pouze v češtině. Letní školu jsem si moc užila - hlavně večery v čajovnách, ale nejen ty. Byla jsem ráda, že jsem mohla poznat své vrstevníky, kteří nesedí celé dny doma na zadku a taky něco dělají.

Petra Malinská

Sport:

Copa America 2016

Letos jsme byli svědky vedle největší sportovní události (Olympijských her v Riu) hned dvou velkých fotbalových šampionátů - Mistrovství Evropy ve Francii a Copa America v USA, kterých se účastnily státy ze Severní, Střední i Jižní Ameriky. Tento článek je věnován americkému šampionátu.

Tento šampionát neprobíhal dle očekávání, neboť jedno z favorizovaných mužstev, Brazílie, nepodávala výkony adekvátní své reputaci. Tato "forma" byla pravděpodobně zapříčiněna i účastí některých hvězd v čele s Neymarem na Olympijských hrách v Riu, při které jim nebylo dovoleno účastnit se dalšího velkého turnaje. Brazílie tyto absence nedokázala nahradit a skončila hned v první fázi šampionátu.

To další favorizované týmy, Argentina, Chile a Uruguay si vedly lépe. První dvě jmenovaná mužstva se dokonce probodovala do finále.

Argentina se zpočátku trápila, avšak s pamětihodným třígólovým návratem jejich největší hvězdy, kapitána a pravděpodobně nejlepšího fotbalisty všech dob, Lionela Messiho, začala předvádět nádherný útočný fotbal.

I konstantní výkony hráčů Chile i s jejich duem největších hvězd, Alexise Sancheze a Arturo Vidala, byly velmi povedené.

Finále tedy bylo pro oko (alespoň pro začátek) nestranného diváka velmi potěšující a velmi vyrovnané. Také skončilo (stejně jako evropské finále) remízou a penaltovým rozstřelem, díky němuž zvítězili (stejně jako na loňské Copě America) hráči Chile a mohli slavit legendární obhajobu titulu amerických šampionů!

Argentincům, kteří však podle mě předváděli vůbec nejlepší a nejatraktivnější fotbal, tak zbyly opět oči pouze pro pláč. Stejně jako před rokem a také před 2 lety byl hráčem turnaje vyhlášen Lionel Messi. Ten však byl letošním finálovým zklamáním tak rozčarován, že dokonce ohlásil konec v národním mužstvu. Touto dobou už ovšem opět obléká modrobílý dres, neboť jeho konec v reprezentaci Argentiny byl, jak nám později sám Leo oznámil, pouze snahou vyvolat změnu ve vedení Argentinské fotbalové asociace a tlak a prosby fanoušků o jeho návrat byly tak velké, že by jen těžko mohl jen tak skončit.

Almaz Struhár

"Aktuální" zpráva z Ria

Už proběhlou olympiádu v roce 2016 hostilo Rio de Janeiro. Olympiáda se konala 5. 8. 2016 - 21. 8. 2016 v Brazílii. Účastnilo se jí celkem 11 303 sportovců v 28 sportech s 306 odvětvími. Rio de Janeiro se stalo prvním jihoamerickým městem v historii, které hostilo olympijské hry.

Česká výprava zde obdržela celkem deset medailí a to jednu zlatou (Lukáš Krpálek), dvě stříbrné (Josef Dostál a Jaroslav Kulhavý) a sedm bronzových (Jiří Prskavec, Ondřej Synek, Petra Kvitová, Barbora Špotáková, Družstvo ČR - tenis, čtyřhra ženy 2016, Družstvo ČR - tenis, smíšená čtyřhra 2016, Družstvo ČR - rychlostní kanoistika, K4 1000 m muži 2016). Českou výpravu dohromady tvořilo 104 sportovců.

Vítězem olympijských her se stalo USA (46-37-38) před Velkou Británií (27-23-17) a Čínou (26-18-26). Michael Phelps díky pěti zlatým a jedné stříbrné vylepšil svou rekordní sbírku medailí pod pěti kruhy na 28. Bolt zase potřetí za sebou na jedněch hrách ovládl stovku, dvoustovku i sprinterskou štafetu.

Jakub Šnopl

Nekřič hop, dokud nepřeskočíš!

Dne 2. 10. 2016 jsem se zúčastnila jamkového mistrovství klubu žen ve Svobodných Hamrech. Turnaj se hrál na 9 jamek v každém ze tří kol.

V prvním zápase bylo patrné, že se mi podaří zvítězit, což se ukázalo už na šesté jamce. Měla jsem radost, že jsem postoupila do semifinále.

Ze semifinále jsem měla mírné obavy, neboť jsem za soupeřku měla spoluhráčku, která má nyní velice dobrou formu. O to větší byla moje radost, když jsem i zde zvítězila na sedmé jamce.

Ve finále se však ukázalo, že se člověk nemá radovat předčasně, neboť od druhé jamky jsem udělala několik chyb, které měly za následek 2. místo v celkovém umístění.

Debora Dopitová

Fotbalové ME 2016

Letos jsme byli svědky vedle největší sportovní události (Olympijských her v Riu) hned dvou velkých fotbalových šampionátů, kterými byly Mistrovství Evropy ve Francii a Copa America v USA, které se účastnily státy ze Severní, Střední i Jižní Ameriky. Tento článek je věnován evropskému šampionátu.

ME mělo na rozdíl od předchozích let hned 24 účastníků rozdělených do 6 skupin se 4 účastníky turnaje rozdělenými podle národního koeficientu. (dříve 4 skupiny po čtyřech účastnících)
Turnaj začal zahajovacím ceremoniálem v hlavní roli s Davidem Guettou a Zinou Zarou Larsson 10. června a skončil finálovým zápasem v Paříži 10. července, opět s hudebním představením světově proslulého francouzského DJ v kooperaci s mladou švédskou vycházející POPovou hvězdou. Během těchto třiceti dnů došlo k výtržnostem zejména ze strany anglických a ruských příznivců.

Jelikož se turnaje zúčastnilo i české národní fotbalové mužstvo nově sponzorované čínskou energetickou korporací CEFC China, měl bych nejspíš věnovat pár řádků i českému snažení v této soutěži. Avšak vzhledem k tomu, že jsem toto "snažení" pečlivě sledoval na vlastní oči, vás této "tragédie" raději ušetřím a napíšu vám o jiné fotbalové "tragédii", kterou se stalo finálové klání mezi Francií a Portugalskem.

Francie, vedená nejlepším hráčem a se šesti brankami i nejlepším střelcem šampionátu, předváděla kvalitní fotbal po celý turnaj a v semifinále se štěstím vyřadila i mistry světa z MS 2014 v Brazílii, Němce.

To Portugalsko, v čele s jedním z nejlepších hráčů fotbalové historie a nezpochybnitelnou legendou portugalského fotbalu, Cristianem Ronaldem, ukázala, že do finále ME se může dostat i tým, který má více štěstí, než rozumu. Skupinou prošli až jako třetí tým a za celý turnaj si připsali pouze dvě výhry (a to včetně finále). Zápas podle toho vypadal.

Francouzi měli nespočet gólových příležitostí, avšak žádnou nevyužili ke skórování. To Portugalci se pouze bránili. K mému překvapení však skončila základní hrací doba (90 minut) bez branek a tak se šlo do prodloužení. Portugalci se opět houževnatě bránili, načež se dostali k jedné dalekonosné střele, které však předcházela ruka jednoho z Portugalců. Ta však prošla bez povšimnutí hlavního sudího a z této střely padla jediná branka tohoto finále. Portugalci se mohli poprvé radovat z prvního místa na velkém fotbalovém turnaji v celé jejich historii a Francouzi mohli smutnit, že jim jejich největší domácí stadion Park de Princes nepřinesl štěstí.

Almaz Struhár

Hudba:

Cech bláznů

Po dlouhých úvahách jsme na jedné zkoušce došli k závěru, že někde asi musí existovat paralelní vesmír. Vesmír s Honckem a horou trsátek, která je svou velikostí přímo úměrná počtu trsátek jím ztracených. Velikost této hory si dokážeme jen těžko představit. Musí být vskutku ohromná.

Nikdo nezná pocit kata při výkonu jeho práce, možná žádný nemá, jen ušpiní si svoje ruce. (Začátek textu písně Pocit kata)

„O čem asi tak přemýšlí kat?“ Dumal nahlas.

„Dneska to asi v práci zaseknu dřív.“

„Řekni sólo, až bude sólo...“, prosil jeden.

„Ne to je divný“, oponoval druhý.

„A co třeba krleš?“ navrhl třetí.

„Jo, krleš je v pohodě,“ shodli se konečně všichni.

Bubenice jsou zřejmě ohroženým druhem na pokraji vymření. Jak jinak si vysvětlit jejich uzavření na koncertech do voliéry z plexiskla?

„Kde mám klíče?“ Ptal se sám sebe, pak se zamyslel.
„Sakra, já je nechal na botníku,“ chytal se za hlavu.
„Do háje, já zapomněl botník!“

A jak že se bude jmenovat ten váš cech bláznů? ... Guild of Fools? To nezní špatně.

Petra Malinská

Recepty:

Piškotová buchta s jahodami

Ingredience:

- 6 vajec
- 40 dkg cukru
- ½ l jahod
- 1 puding (vanilkový)
- ½ másla
- 20 dkg hrubé mouky

Vejce s 20 dkg cukru utřeme v mixéru. Potom přidáme mouku, zamícháme a vzniklé těsto nalijeme na vymazaný plech. Jahody rozmixujeme se zbylými 20 dkg cukru. Přidáme 1 puding, vše postavíme do vodní lázně a necháme zhoustnout.

Mezitím ušleháme ve šlehači ½ másla. Přidáme studené jahody s pudingem, vše najednou ušleháme a dáme na buchtu. Vše můžeme polít čokoládovou polevou.

Zuzana Svárovská

Muffiny

Na 12 muffinů budete potřebovat:

- 250 g hladké mouky
- 100 g cukru
- 2 lžičky prášku do pečení
- špetka soli
- vanilkový cukr
- 2 středně velká vejce
- 200 ml mléka
- 85 g másla

Příprava je velmi jednoduchá. Tekuté ingredience v pokojové teplotě prošlehejte dohromady. V jiné míse si promíchejte sypké ingredience a smíchejte obě směsi dohromady. Promíchejte lžící těsto a naplňte formičky cca do 3/4. Já osobně plním formičky do plna. Mají pak pěkné čepice.

Těsto na muffiny je důležité nepřemíchat. Nesnažte se vyšlehat dokonale hladké těsto.

Peču při 180°C cca 20-25 minut. Troubu si dávám vyhřát 10-15 minut dopředu. Prostě po dobu, než stihnu nachystat těsto. Délka a teplota bohatě stačí.

Tereza Oplíštilová

Captain America: Civil War

Třetí pokračování v sérii Captain America s názvem Civil War mělo v českých kinech premiéru 5. 5. 2016 a rozhodně se studiu Marvel podařilo udělat další velmi dobrý film. Je založený na komiksových hrdinech a v hlavní roli zde najdeme Kapitána Ameriku, tedy Steva Rogerse. Film trvá 146 minut, a jak již název napovídá, propukne zde spor a následná válka mezi samotnými superhrdiny- na jedné straně v čele s Kapitánem Amerikou oproti týmu, který vede Tony Stark neboli Iron Man. Motto „United we stand. Divided we fall.“ (Společně zvítězíme. Rozdělení padneme) popisuje celý film a na konci zvýrazňuje katastrofu, která je způsobená bojem mezi členy Avengers. Konec je nevyjasněný, ale pravděpodobně bude následovat usmíření, po tom co si všichni uvědomí, čeho se dopustili. Nezbyvá nám tedy nic jiného než čekat na pokračování a odpovědi na otázky, které si v závěru fanoušci jistě kladli. Pokud jste tento film ještě neviděli a máte rádi akční fantasy, neváhejte a běžte se sami přesvědčit o krásách světa superhrdinů.

Zdroj obrázku:

https://en.wikipedia.org/wiki/Captain_America:_Civil_War#/media/File:Captain_America_Civil_War_poster.jpg

Petr Štikar

Jméno

V pondělí 3. 10. 2016 od 19 hodin se v kulturním klubu ve Skutči představilo Městské divadlo Brno s divadelní hrou Jméno. Jednu z hlavních postav si zahrála Alena Antalová, kterou můžete znát například ze seriálu Četnické humoresky nebo Pojišťovna štěstí.

Již zmíněná herečka si zde zahrála Elizabeth Garaud-Larchet, manželku Pierra Garauda a sestru Vincenta Larcheta. Všichni i s jejich společným kamarádem Claudem Gatignolem se sejdou na večeři u Elizabeth a Pierra. Vincent je makléř s nemovitostmi a se svou ženou Annou budou mít dítě, takže při večeři otevřou jedno velké téma – jméno dítěte. Začnou hádat, tipovat a navrhopvat. Vincent si z nich ale udělá legraci a řekne jim, že jeho syn se bude jmenovat Adolf. Všichni na něj koukají znepokojeně, vysvětlují mu, že přece nemůže svého syna pojmenovat po Hitlerovi. Rozpoutá se hádka, která pokračuje i po příchodu těhotné Anny, která se do hádky zapojí také. Když už je to ve fázi, kdy se začnou vytahovat i staré rodinné záležitosti, Vincent jim poví pravdu. Když se hádka konečně uklidní, Claude oznámí Vincentovi a Elizabeth, že chodí s jejich matkou, takže je čeká další šok. Hra končí narozením miminka, které pojmenují po matce a všichni jsou nakonec spokojení.

Na tomto představení jsem sama byla a moc se mi líbilo. Bylo vtipné, herci předváděli neskutečné výkony, takže hru můžu určitě doporučit.

Zuzana Svárovská

Nejkrásnější den

Jedná se o německou komedii režiséra Florianu Davida Fitze (který si ve filmu i zahrál hlavní roli), ve které poznáváme, jak k sobě dva naprosto odlišní lidé mohou najít cestu a jak později mohou přijít i k nerozlučnému přátelství. Příběh je o Andim (Matthias Schweighöfer), ambiciózním pianistovi a o Bennym (Florian David Fitz), pohodáři, který si z ničeho nedělá těžkou hlavu.

I přes to, že jsou oba naprosto odlišných povah, mají ale něco společné. Oba mají smrtelnou diagnózu a je v podstatě jen otázkou času, kdy zemřou. A tak se vzájemně přesvědčí k tomu, že poslední dny života je třeba si užít naplno bez jakékoliv zodpovědnosti. Společně tedy utečou z hospicu, napůjčují si peníze a všechny je utratí. Udělají si výlet po Africe. Cestou se poznávají a Bennymu se podaří splnit si jeho plán, o kterém ale Andimu nejdříve nic neřekl.

Tato nová komedie se mi velice líbila, což o většině německých filmů, které jsem shlédla, říci nemůžu. Zaujala mě taky myšlenka filmu - „užít si každý den, ať už je jakýkoliv“, neboli carpe diem, s kterou já naprosto souhlasím. Film by se dle mého dal rozdělit na dvě části. V první půlce šlo spíše o sarkasmus, hlavně v dialogích mezi Bennym a Andim, o vtipy a celkově o snahu naladit uvolněnou atmosféru. Druhá půlka byla naopak dojemná, klidná a emocionální. Dle mého tento film umí pracovat s emocemi. To, že jsou emocionální scény proloženy s těmi odlehčenými, dává snímku to pravé kouzlo, které má mít. Umírání na jedné straně a černý humor na druhé. Konec příběhu jsem sice očekávala trochu jiný, ale i tak film hodnotím velmi kladně. Doporučuji se podívat! :)

Kateřina Kallasová

Alenka v říši divů: Za zrcadlem

Druhý díl dobrodružné komedie Alenka v říši divů (Alice in the Wonderland) přišel do českých kin tento rok v létě a ihned naplnil všechny sály.

Alenka Kingsleighová (Mia Wasikowska) se rozhodla, že zaujme místo v řemeslu po svém otci a stane se mořeplavkyní. Strávila na vlnách světových oceánů několik let. Po svém návratu do Londýna objeví kouzelné zrcadlo, skrz které se dostane zpět do kouzelné Říše divů, kde se znovu shledá se svými starými známými: houseňákem Absolem, Bílým králíkem, kocourem Šklíbou

a potrhlym Kloboučníkem (Johnny Depp). Kloboučník však tentokrát není ve své kůži. Ztratil totiž svoucnost a tak Bílá královna (Anne Hathaway) pošle Alenku zapůjčit si Chronosféru – kovovou kouli uvnitř Velkých hodin, které stanovují veškerý čas. Alenka cestuje zpět do minulosti a setkává se zde se svými přáteli – i nepřáteli – v různých obdobích jejich životů.

Jelikož zbožňuji první díl Alenky v říši divů, tak jsem u druhého také téměř nedýchala. Jedinou věcí, která mi vadila, bylo jiné líčení samotného Kloboučníka. Nejvíce se mi líbilo, že celým filmem putovala jedna hlavní myšlenka, a to nedostatek času. Příběh mě vtáhl do sebe tak, že jsem potom přemýšlela nad svým vlastním životem a nad tím, že všichni máme málo času, kterého musíme správně využít.

Film jsem si zamilovala a můžu doporučit všem milovníkům filmů od Tima Burtona. Zaručeně musíte vidět!

Anežka Doktorová

Robocraft

Pokud jste někdy snili o tom, že bude moci testovat vámi postavené roboty v aréně na život a na sešrotování, tak je tahle hra právě pro vás.

Zde se meze fantazii vážně nekladou. Můžete se inspirovat reálnými stroji a vytvořit třeba tank či letadlo, je zde taky možnost zabrouzdat do sci-fi a postavit třeba mecha, který se objevil například v Star wars a vše co vás jen napadne. Ze zbraní si tu můžete vybrat například plasmové kanony, laserové samopaly, naváděné rakety a další. I když já osobně preferuji hodiny a hodiny stavět nové roboty a dovést je k dokonalosti, bojová část této hry je neméně zábavná a někdy zůstává rozum stát nad rozmanitým designem jiných hráčů.

Pokud si moc nevěříte a nejste moc kreativní typ, můžete otevřít obchod s roboty a zde si koupit již ověřené a otestované roboty a tím podpořit i hráče, který to postavil. Jediné co bych této hře vytknul, že rozjezd nově příchozího hráče bude pomalý a získat nové a silnější součástky nebude hned možné, pokud vývojáře této hry nepodpoříte menší finanční částkou, kterou si dle mého názoru zaslouží, protože je jednoznačně znát jejich soustavná práce, kterou provádějí. Hra se stále rozvíjí a tak se nikdy nemusíte bát, že by už bylo vše okoukané a už se nedalo vymyslet nic nového co tvořit.

Daniel Čermák

YouTubeřiny

Velká komunitní válka české a slovenské scény

Tento článek obsahuje výrazy užívané internetovou generací.

Opravdu jsem nečekal, že dojde k tak obrovskému množství konfliktů mezi populárními youtubery. Přitom jsou to opravdu zbytečné věci, ale i tak se zde objeví i velmi pozoruhodné případy, které vyvolávají obrovské spekulace.

ZAČALA SI SÁRA

Začátek VKV bychom mohli datovat na 1. srpna 2016. V ten den vydala youtuberka Sára Holanová video, ve kterém obviňovala youtubery z toho, že si kupují psy z „množíren“. Upoutala tím velikou pozornost a začalo se točit hodně reakcí. Souvisí to s VKV hlavně kvůli rozjetému konfliktu mezi FattyPillowTV a peeetaaaTV, kteří se o této kauze začali hádat.

KAUZA REAKČNÍCH VIDEÍ

Aktuálně se rozjel trend reakčních videí, kde jakýkoliv youtuber reaguje na jiného youtubera (z negativního hlediska) za účelem získat si přízeň jeho haterů. Kromě peeetaaaTV, který založil svoji popularitu právě na reakčních videích, se na scénu objevili další kritici, kteří jsou ještě vulgárnější.

Velmi podstatným příkladem je pstruh103, který natáčí přímo hate videa na slavné youtubery. Zde pak vzniká konflikt mezi pstruh103 a Jaroslavem Kovářem.

JAROSLAV KOVÁŘ – PODVODNÍK NEBO ŠPATNÝ PODNIKATEL?

Velmi silná kauza se rozjela poté, co prohlásil pstruh103 o Jaroslavu Kovářovi, že je podvodník. Mohla to být jen čistá pomluva, ale všichni to začali opravdu řešit, až nakonec opravdu přišli na to, že youtuber Jaroslav Kovář vlastní několik firem, kterým hrozí exekuce. K tomu se organizace Pomocné tlapy o.p.s. distancovala ze spolupráce na jeho projektu Jarda Gump, protože jim Jaroslav Kovář neposlal žádnou částku z vybraných peněz.

Právě výběr peněz hrál v tomto konfliktu roli. Chtěl výběrem podpořit jeden ze svých projektů a hlavně Jarda Gump, kde si ustanovil cíl přejít pěšky celou Českou republiku. Žádal fanouškovské financování za drobné odměny, aby vybral 30 000 Kč. A to se právě lidem moc nelíbilo, páč se jim to zdálo jako moc peněz.

Nakonec se Jarda rozhodl odložit projekt Jarda Gump a dále se k ničemu nevyjadřovat. O tom, kdo to ve skutečnosti je, se bude nejspíše nadále spekulovat.

Vybral jsem zde několik zajímavých konfliktů, avšak tato komunitní válka stále neskočila. Další zajímavosti uvidíte v dalším čísle časopisu.

Jirovský Jonáš

KAUZA BUBBLEOLOGY – PODVÁDÍ FIRMA ZÁKAZNÍKY?

Tato kauza se čirou náhodou vpletla do období Velké komunitní války (viz YouTubeřiny). Na situaci s klamáním zákazníků poukázal youtuber CaptainJTV, který poukázal na éčka obsažená v nápojích od firmy Bubbleology, které vyrábí tzv. Bubble Tea. Také tento nápoj vyvařil, a to jak verzi s cukrem, tak i bez cukru. Překvapilo ho, že i verze bez cukru obsahuje cukr.

Díky svým videím upoutal pozornost Jana Tunu z pořadu A DOST! z internetové televize Stream.cz. Ten se rozhodl natočit o tomto případě reportáž. Díky tomu se zjistilo, jaké intriky firma Bubbleology provádí. Nejvíce se zaměřil na nedostupnost složení těchto nápojů. Bral tuto věc za podstatnou už kvůli riziku ublížení na zdraví u alergiků. Provedl také testy nápojů, které potvrdily přítomnost éček, obzvláště azobarviv.

Nejde ani o to, zda je tento nápoj zdravý, nebo není. Problém je v tom, že firma Bubbleology podváděla zákazníky tím, že propagovala tento nápoj jako zdravý, že neobsahuje žádná barviva a že je přírodní. Takže lhala zákazníkům.

Tato kauza souvisí i s YouTube, protože Bubbleology dělá sponzora některým youtuberkám, které tento nápoj ve videích propagují. Mezi ně patřila Teri Blitzen, Moma či Fallenka. Nedávno všechny tři odstoupily ze spolupráce s firmou kvůli této kauze. Jestli se chcete dozvědět něco víc, doporučuji zhlédnout díly pořadu A DOST! na Stream.cz, kde se tento případ projednával.

Jirovský Jonáš